

До освобождението въ България е имало вълнени фабрики само въ Сливенъ, най-стара, после такава въ Самоковъ гдето бащата на Сливенския революционеръ и опълченецъ *Газибаровъ* (Лазаръ Газибаровъ) е отишълъ да отваря сукнена фабрика презъ 1852 г.) но, както се казва, билъ отровенъ тамъ, за да се осуети предприятието му; после такава въ Карлово и въ Дерменъ-Дере (до Пловдивъ), — всички тия сж отъ незначителна важностъ спрямо Сливенската¹⁾.

Днесъ най-виднитъ представители на вълнената фабрична индустрия, не само въ България, но и въ Балканския полуостровъ сж Сливенъ и Габрово. Сливенъ безспорно оправдаваше прозвището си „*Български Манчестър*“.

Следъ освобождението, най-стара частна тъкачна фабрика въ Сливенъ е тая на *Саръивановъ*, *Кювлиевъ* и *Поповичъ*, основана въ 1870 г.²⁾.

Сливенскитъ сукнени фабрики изкарватъ срѣдно $1\frac{1}{2}$ милионъ метра шаекъ за 2,250,000 лева. Габровския шаекъ съперници по обработка, защото той се употребява само въ България, а Сливенския има главенъ пазаръ въ Турция (26% отъ Сливенския се продава въ България, а 74% въ Турция, отъ 1900 г. пропущани безъ мито). Презъ 1903 г. въ синдиката за доставката на Сливенски шаекъ за Военното ни М-во влизаха фабрикантитъ: Кювлиевъ, Саръивановъ, Милковъ, Бояджиевъ, Кантарджиевъ и Стефановъ³⁾. Продажбата на платове става чрезъ пътуващи агенти, разносвачи на мостри: уреждатъ се складове въ по-търговски центрове, изпращатъ платове направо на потребителитъ — шивачи, продаватъ на търговци-посрѣдници, каквито за външния пазаръ сж главно *лазовцитъ*, които и до днесъ идатъ въ Сливенъ и т. н. Почти цѣлия износъ на български вълнени произведения за Турция се застъпва отъ Сливенскитъ фабрики (350.000 метра на стойностъ 1,600,000 лева), съ конкуренция на побългарени австрийски и сръбски платове. Износа става главно чрезъ Бургасъ. Отъ

¹⁾ Дермендеренската е основана кжде 1850 г. а Карловската въ 1875 г. Габровскитъ сж четири и основани съответно презъ 1883 г. (Калпазановъ) 1884 г., 1888 г. 1889 и 1741 г. Тръвненскитъ две (отъ 1888 1889 г.) днесъ тъкачна фабрика „Св. Георги“. Новитъ Самоковски две сж отъ 1882 и 1894 г., а новата Карловска 1892 г.

²⁾ 15-тѣхъ днесъ Сливенски тъкачни фабрики се представяватъ отъ следнитъ Сливенски дружества: Атанасовъ, Цоневъ и Илиевъ; А. Бояджиевъ и Г. Гиговъ; Б. А. Бѣлчевъ; Бр. Г. Калови и С-ие; В. Милковъ; Г. В. Чаръкчиевъ; Г. Стефановъ и Синове; Д. х. Генчовъ; К. Ив. Кантарджиевъ; Недю х. Ивановъ; Пехливановъ, Роховъ и С-ие; Р. Андоновъ и Ив. Михайловъ, х. Д. Татевъ и С-ие; Саръивановъ, Кювлиевъ и Поповичъ.

³⁾ Ржчното тъкане при Слив. Фабрики се е измѣстило отъ механическитъ станове по случай съставения синдикатъ отъ нѣколко фабриканти въ 1898 г. за доставката на Военното М-во отъ платове за армията ни.